

Styrke i en kristen menighed

Første søndag i fasten 26. februar 2012 i Løsning og Århus menigheder v. LGJ.

Salmer: 680, 40v1-3, 40v4-6, 150v4-6 // 361, 429v1-2, 574, 179

Evangelium: Lukasevangeliet 22,24-32

De kom også i strid om, hvem af dem der skulle regnes for den største. Da sagde han til dem: "Folkenes konger hersker over dem, og de, som udøver magt over dem, lader sig kalde velgørere. Sådan skal I ikke være; men den ældste blandt jer skal være som den yngste, og lederen som den, der tjener. For hvem er størst: den, der sidder til bords, eller den, der tjener? Er det ikke den, der sidder til bords? Men jeg er iblandt jer som den, der tjener. Jer er det, der er blevet hos mig under mine prøvelser, og ligesom min fader har overdraget mig Riget, overdrager jeg det til jer, for at I skal spise og drikke ved mit bord i mit rige, og I skal sidde på troner og dømme Israels tolv stammer. Simon, Simon! Satan gjorde krav på jer for at sigte jer som hvede; men jeg bad for dig, for at din tro ikke skal svigte. Og når du engang vender om, så styrk dine brødre."

I. STYRK DINE BRØDRE

1. Vi har virkelig grund til at forvente os meget i menigheden: Styrke og kraft og hjælp. Virkelig! Det bliver tydeligt i dag, når Jesus siger til Peter: "**Og når du engang vender om, så styrk dine brødre.**" Peters brødre havde grund til at forvente alt muligt godt gennem Peter. Og de fik meget godt gennem ham. Ufatteligt meget godt. Både dem i den første menighed i Jerusalem efter Jesu himmelfart. Og siden alle andre menigheder, som fik hans breve: 1. og 2. Petersbrev, og evangelierne, hvor vi møder ham sammen med Jesus. Og det er jo også os!

2. I sit første brev kapitel 5 giver han stafetten videre til alle andre menigheder, og især til deres hyrder, når han siger: *Jeres ældste formaner jeg som medældste og som vidne om Kristi lidelser og som den, der har del i den herlighed, som skal åbenbares: **Vær hyrder for Guds hjord hos jer, vogt den, ikke af tvang, men frivilligt, som Gud vil det, ikke for ussel vindings skyld, men glad og gerne. Gør jer ikke til herskere over dem, I har ansvaret for, men vær forbilleder for hjorden; og når hyrden over alle hyrder åbenbares, skal I få herlighedens uvisnelige sejrskrans.** (1 Pet 5,1-4).* Derfor må enhver kristen forvente al mulig hjælp i sin menighed gennem menighedens ældste, som er hyrde, som er sjælesørger og forkynder evangeliet.

3. Jesus siger: "Styrk dine brødre!" Prøv at smage på disse to ord "dine brødre!" Dine ... de er faktisk dine. Du hører sammen med dem. De hører sammen med dig. En bror ... en, som blev født af samme mor, som dig, en, som har noget i sig, som også du har i dig, ... har samme forældre ... hører sammen. Hvis da ikke vi bryder med hinanden, som Kain gjorde med Abel. Dine! Dine brødre. Du har flere af dem. De har brug for styrke. Derfor skal du ikke forvente alt muligt af dem. Nogle gange mener de måske, at de er stærke. Men det er de ikke, Peter! Og i vores menighed kan jeg sætte navn på brødrene og søstrene – alfabetisk rækkefølge: *Gulliksen, Hammershøj, Henriksen, Hjorthaug, Kristensen, Jensen, Larsen, Lund, Nex, Nielsen, Strand, ... Og så alle fornavnene.*

4. Ofte tænker præster modsat, nemlig at man da må kunne forvente noget af menigheden. Og det blander sig måske ind i forkyndelsen og prædikenen på en måde, så han ikke styrker menigheden med nåden, men fylder medlemmerne med tvivl, om det også vil lykkes, om frelsen vil lykkes, om kærligheden vil lykkes, om de også vil kunne holde ud indtil enden. Hvis man kræver meget af andre, hænger det ofte sammen med, at vi selv synes, at vi yder meget. For da er det jo bare

rimeligt, at andre også bidrager og hjælper. Det man kræver af sig selv, kan man vel også kræve af sin menighed.

5. Men hvis Peter havde tænkt sådan, bliver han standset af Jesus. For Jesus siger jo: *"Men når du omvender dig, da styrk dine brødre!"* Peter tænkte jo netop, at han kunne så meget. Han havde sagt til Jesus: *"Jeg er rede til at gå i både fængsel og i døden med dig!"* Og han tilføjede: *"Hvis andre svigter, så gør jeg det ikke!"* Her er tegningen af en stærk leder, som vil kunne splitte en menighed ad med sin styrke. Derfor siger Jesus: *"Når du omvender dig, da styrk dine brødre!"*

6. Hvor er det dog godt, at dette ord bliver sagt til Peter og til alle senere hyrder i en kristen menighed – også til jeres tidligere hyrder og nuværende og kommende hyrder. "Når du omvender dig!" Dette ord stiller sig i vejen for præstens overmod. Jesus siger hermed: - Hyrde, når du vender dig til din Herre, når du ser din synd og skyld, når du mærker din egen svaghed, når du mærker tomheden og hulheden i dit liv, når du bliver afsløret af en tjenestepige, af en nabo, af en skolekammerat, af en, som stiller et direkte spørgsmål til dig, og du nægter. Når du kommer der til – og vender dig til Jesus, da styrk dine brødre. Når du er afsløret og må erkende, at du ikke har det, der skal til i denne menighed. Du har ikke kraften, som de andre efterspørger og behøver! Og er alt håb så ude?

7. Nej, alt håb er ikke ude! Hjælpen er på vej til præsten og til menigheden. For du ser, at han bar din skyld. Du ser, at han blev bundet for at bære din straf. Lukas fortæller, hvad Jesus derpå gjorde: *Herren vendte sig om og så på Peter, og Peter huskede det ord, Herren havde sagt til ham: »Før hanen galer i nat, vil du fornægte mig tre gange.« Og han gik udenfor og græd bitterligt (Lukas 22,61-62).* Og de næste dage var alt tabt for Peter, indtil det blev påske, og Jesus kom tilbage til ham. Da fik han styrken tilbage. For Jesus led og døde for Peter, og han kom tilbage til Peter. Det er den nødvendige baggrund for enhver hyrde, ja, for enhver, som skal styrke andre.

8. - Peters styrke måtte altså komme fra Jesus, for den kunne ikke komme fra ham selv.

- Din hyrdes styrke må komme fra Jesus. Han må blive svag i sig selv. For ellers udsuger han bare menigheden med sin kritik og sine krav.

- Også din egen personlige styrke må komme fra Jesus. Ellers går du bare rundt og kræver af de andre og er kritisk mod dine søstre og brødre.

Styrken kommer fra Jesus, at han er frelser og kommer tilbage til os. Han sagde jo til Peter: *Simon, Simon! Satan gjorde krav på jer for at sigte jer som hvede.* Men samtidig siger han: *Jeg bad for dig, for at din tro ikke skal svigte.* Hvem andre end Jesus kan hjælpe i sådan en situation? Og det bringer os hen til det næste i evangeliet: at Jesus er iblandt os som den, der tjener.

II: JESUS ER IBLANDT OS SOM DEN, DER TJENER

Jesus spørger For hvem er størst: den, der sidder til bords, eller den, der tjener? Er det ikke den, der sidder til bords? Men jeg er iblandt jer som den, der tjener.

9. Her er igen et par ord, som er gode at smage på: "Jeg er iblandt jer!" Iblandt. Hvordan? Hvad smager det af?

- Det smager lidt af jul. Han blev menneske. Lod sig føde. Tog vort kød og blod på sig. Blev som os i ét og alt. På nær det ene, at han levede i sandhed og med kærlighed – uden synd – og det gør vi ikke.

- Han tog dem personligt ind til sig. Kaldte dem en efter en. Mødte mennesker i nød. Tog sig af dem. Denne efter den anden. Tog børnene i sin favn og velsignede dem.

- Og det smager af påske! Den sidste aften før sin lidelse og død indstiftede han nadveren for at være i sin menighed legemligt med tilgivelse og håb. Ligesom dengang i Egypten, hvor folket blev reddet. Gud var hos dem. Sådan er han hos os. Han er iblandt os med sit legeme og blod.

Hvad krævede Jesus af dem? Intet. Han gav derimod alt. Gav dem sig selv. Var hos dem som den, der tjener. Og han er hos os som den der tjener. Her i menigheden.

10. I evangeliet hørte vi også, at han blev ført ud i ørkenen af Ånden for at fristes af djævelen.

Han gik ind i kampen mod det onde og den onde for at vinde som vores bror. Han brugte det middel, vi også har fået. Han afviste fristeren med henvisning til, hvad ”der står skrevet!” altså Skriftens ord. Bibelens ord. De ord skal indprentes i vore hjerter, så de kan komme ind i vore følelser og tanker. For vi vil gerne følge vore følelser og forstand. Derfor er det så vigtigt, at følelse og forstand præges af Guds løfter. For da har vi det godt med at bede, som Jesus bad i Getsemane: ”Ske ikke min vilje, men din vilje!” Dertil behøver vi Guds ord. Gud gør det for os ved sit ord. Hyrden har fået som opgave at bruge det og styrke menigheden i troen. Og derfor er det din opgave at være i menigheden, hvor ordet lyder – i gudstjenesten og i bibelundervisningen. Og også tilkalde præsten, hvis du er i nød, sygdom og fristelse. Det opfordrer Jesus ofte til igennem apostlenes breve! Sådan er han iblandt os som den der tjener.

11. Og når Jesus er hos os, styrker han vores håb og giver udholdenhed.

Vi har brug for håb og udholdenhed, så vi ikke giver op, men holder ud og bliver i troen hele livet - under alle forhold - med håb. - Men hvordan håbe, når så meget er håbløst? Der står et sted om Abraham, at han troede med håb imod håb. Rom 4,18: **Han troede på, Gud, som gør de døde levende og kalder på det, der ikke er til, så det bliver til. Med håb imod håb troede han, at han skulle blive fader til en mængde folkeslag, som det var sagt ham: »Så mange skal dine efterkommere blive.«** Og uden at blive svag i troen så han, at hans krop allerede var uden livskraft – han var næsten hundrede år gammel – og at Saras moderliv var dødt; og han tvivlede ikke i vantro på Guds løfte, han blev tværtimod styrket i troen og gav Gud æren og var fuldt overbevist om, at det, som Gud har lovet, har han også magt til at gøre. Jesus Kristus giver os et håb, som kan trodse al håbløshed. Ensomhedens, skyldens og dødens håbløshed. Det gør han, når han er iblandt os som vores tjener.

12. Og han styrker os til kærlighed – og tjeneste.

Han siger jo et sted: ”Ligesom jeg har elsket jer, skal I elske hinanden!” Styrken til det ligger i dette **ligesom**: **Ligesom jeg har elsket jer!** Han har jo elsket os. Vi har hans kærlighed at øse af. Derfor kan vi styrke vore søstre og brødre. Og her bliver det så et ord til os alle, at vi alle skal elske hinanden og styrke hinanden. Vi er jo hinandens søstre og brødre. Peter skulle styrke sine brødre. Men hans søstre og brødre styrkede også ham. Det er faktisk befriende, at få det at vide: ”Styrk dine brødre.” For dermed flyttes vores fokus fra det, som kan gøre os modløse. Vi kan vende os til Jesus i glæde over, at han er hos os. Og vi kan smøge ærmerne op og tjene hinanden, bede for hinanden, give hinanden opmærksomhed, omsorg, fællesskab og praktisk hjælp. - Dette livsfællesskab har Gud kaldt os ind i. Og her lever vi i dag og alle dage, når vi tror på Jesus Kristus. Amen.

Den evangelisk-lutherske Frikirke. Lagt på www.vivit.dk 26.02.2012